

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: ~

Cím: *Uj polgármester.*

Forrás: *Rezi Hírlap.*

Bp.

(Hely)

418.

(Idő)

IV 23

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

352.053.1.

Hely

Idő

"1918"

Személy

Helyszám

352.053.1 "1918"

Uj polgármester.

A főváros közgyűlése ma új polgármestert választott. És a választás következtében fokozatosan beálló üresedések rendjén még egész sor új főtitkárviselőt fog megválasztani. Minden fővárosi polgár a nagy világtragédia mai napjaiban jobban, mint valaha, boldogulásának, de még megélhetésének is legsúlyosabb gondjait érzi a fővárosi hatóság jó vagy rossz gazdálkodásával egybefonottnak és akárminő lenne is a választás eredménye személyes tekintetben, lelke bizonyára aggodalmas kérdésekkel vajudik. Micsoda változást jelentenek a főváros közigazgatására nézve ezek az új választások, jobban mondva ezek a magasabb tisztségekbe való előléptetések? Régi bort öntötték-e bele új tömlőkbe vagy ellenkezőleg, új idők termésének pezsgő nedűje fogja megtölteni a régi, avult tömlőket is? Természetesen mindenki csak az utóbbi esetet tarthatja kívánatosnak, mert az a régi bor, amelyet a fővárosi közigazgatás eddig uralkodó szelleméből csapolhatnak, dehogyan is kristályosodott és megfinomodott tokaji óbor, csak zagyva lötyty, hamis keverék volt kezdettől fogva és csak fakó penész lapté be az idők folyamán.

Bódy Tivadar a mai napon a főváros képviselője egyhangulag emelte a polgármesteri székbe. Ezt az egyhangúságot ugyan könnyen lehetne otyas értelemben magyarázni, hogy a klikkek jármát nyögő fővárosunk nem is ismer igazi elvszerű pártokat, amelyeket a nyilvános harcok és a közérdekek impulzusai különböző táborokba sorakoztatnának, de ebben az esetben az egyhangu választást gondolink senki nem kísé-

ri ily kommentálással, mi is csak úgy nézzük, mint a főváros népének gyönyörűen megnyilvánult közbizalmát a kitüntetett személyiség irányában. Az új polgármester beköszöntő beszédéről is elismerhetjük, hogy kedvező fölfogást kelthet egyfelől hivatali képesítettsége, egy milliós főváros szükségelt átfogó tájékozottsága, másfelől nemes kötelességérzettel tüztelt becsvágya felől. Beszédében igen szabatos megkülönböztetést is tett programjának időbeli részei között. A legelső és közvetlen feladatokat természetesen a háborus helyzet kényszerűségei, a főváros lakosságának folyton súlyosodó szenvedései és már elbirhatatlanná vált nélkülözései szabják meg. Hogy ebben az irányban az új polgármester és segítő társai minden tőlük telhetőt el fognak követni, ez nekünk is minden kétségtől ment várakozásunk. De nem éppen ezekben a háborus feladatokban fog a hivatottság és tehetség meggyőző próbája összefutni. A háboru a maga zarnoki vasvesszőjével egyszerűen parancsol. Vannak követelmények, amelyeket a köztisztviselőnek kérés nélkül el kell végeznie, bármily nehezére essék neki is, közönségének is. Viszont lehetnek egyébként sürgős kívánalmak, amelyekre a háboru borzalmas nyomása alatt a leglelkismeretesebb tisztviselőnk is csak föltétlenül lehet vállalkoznia. Bizakodó reménnyel fogadjuk Bódy Tivadarnak ígéretét, hogy a fővárosi lakosságnak három fölötté elmérgesedett baját, a lakáshiányt, a közlekedés inséges állapotát és végül a ruházati cikkekben való már teljesen az elviselhetetlenségig fajult szűkölködést polgármesteri hivatása legfőbb lelkiismereti tartozásába fogja belefoglalni. Ezt föltétle-

nül és minden alkalmánál meg is kell mutatnia. De tudjuk, hogy ez irányban a legfőbb nem annyira a városi hatóságtól, mint

inkább a kormány megértő közreműködésétől függ. Amit Bódytól várunk, éppen az, hogy lelkiismeretének lobogó erélye a kormányra való győzelmes hatásában fog tündökölni.

A háboru azonban még sem fog öröké tartani, sőt merjük remélni, hogy még Bódy polgármesterségének időbeli határáig sem. És nekünk programjának lényegesebb része az a szellem, amelylyel a főváros igazgatását eltölteni akarja, az a reformirányzat, amelyet a főváros nemzeti jelentőségének és világvárosi nagyságának jövő fejlesztésére nézve maga elé tűzött. Nincsen kedvünkre és nem is vesszük többnek konvencionális szólamnál, hogy ismételten hivatkozik a Bárczy-korszak nagy hagyatékára, dicsőítve emlegeti elődjének példáját és utmutatását. Hogy mi volt valójában a Bárczy-korszak, azt a fővárosi élet háborus képeinek tanulságaiban láttuk szemléltetőn megrögzítve. Ennek a korszaknak tükörképét láthattuk abban az önös klikk-hatalomban és abban a féktelen érdekhajhászatban, amely Bárczy és persze Vázsonyi által veze-

tett közgyűlésben még szemszuróbban jege-
cedett ki uralkodó tipussá, mint valaha az-
előtt a régi klikkek patriarkális világában.
Hiába igyekeztek ezt a jelleget elfödni azzal,
a szinte maniákus pénzpocsékolással és ál-
landó adósságsinálással, amelyet a főváros
káprázatos jövőjéért való hasznos befekte-
tésnek, mesésen produktív gazdálkodásnak
szerettek volna feltüntetni. Máz, máz, min-
dig csak külső fényes máz volt ennek a
rendszernek legfőbb eleme. Bódy ma a taka-
rékosságot mondotta polgármesteri pro-
grammja egyik főelvének. Jó lesz ezt a szót
erősen leszögezni, mert benne foglaltatik
egy új és becsületesebb rendszer magva. A
régisárospályai Sárospályáról lehetett hallatlan pazar-
lással nagyszerű luxusfürdőt varázsolni, de
a fővárosi közigazgatás alapjaiban annyira
halmozódott az iszap és sár tömege, hogy a
legvastagabb és legcifrább mázdekoráción is
átverődik. Sarral halmoznak sárra és ezt ne-
vezik új utcsinálásnak, ezt a régi táblabírói
mondást lehetett mindig alkalmazni a Bár-
czy-korszakra. Ennek megszüntetését hor-
dozza főképp az új polgármester szívében.